

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobců: **a) N. T. T. T., b) nezl. B. T. A. c) nezl. B. T. H., d) nezl. B. H. Y.**, nezl. žalobci ad b) až d) zastoupeni žalobkyní ad a) jako zákonnou zástupkyní, všichni zastoupeni Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou se sídlem Pod Terebkou 12, Praha 4, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2006, čj. OAM-227/LE-BE07-BE07-2006, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 47 Az 14/2007, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2007, č. j. 47 Az 14/2007 - 14,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci (dále též „stěžovatelé“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 7. 2007, č. j. 47 Az 14/2007 - 14, kterým byla zamítnuta jejich žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2006, čj. OAM-227/LE-BE07-BE07-2006. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobců o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. (pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“.)

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který

demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítají-li stěžovatelé jako jedinou stížnostní námitku, že v řízení nebylo zohledněno, že žalobci b) až d) žijí v České republice prakticky celý život a že zamítnutím jejich žádosti o udělení azylu není respektován soukromý a rodinný život, pak Nejvyšší správní soud odkazuje na svá rozhodnutí k otázce udělení azylu za účelem sloučení rodiny, v nichž se vypořádal s tím, že udělení azylu za účelem sloučení rodiny je značně specifickým institutem azylového práva; namátkou lze jmenovat např. rozhodnutí ze dne 12. 8. 2004, č. j. 4 Azs 147/2004 - 81, publikované jako č. 388/2004 Sb. NSS, či rozhodnutí ze dne 22. 3. 2007, č. j. 2 Azs 126/2006 - 89, www.nssoud.cz. Podotýká se, že k nenárokovosti práva na udělení azylu se pak vyjádřil i Ústavní soud v rozhodnutí ze dne 30. 1. 2007, sp. zn. IV. ÚS 553/06. S nemožností namítat nesprávné posouzení skutkového stavu věci vztahujícího se k důvodům pro udělení azylu v případě, že žádost o udělení azylu byla podána až v důsledku hrozby správního vyhoštění, se Nejvyšší správní soud vypořádal v rozhodnutí ze dne 12. 1. 2005, č. j. 4 Azs 300/2004 - 36, www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelů. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu